เรือนที่พัน.

ละมันที่ ๓๕. วันที่ ๑๗ ธันว์ พ. ศ. ๒๔๙๙.

ยอดที่รักคนเดียวของพี่

ได้รับจ. ม. ของน้องเมื่อวานนี้ ที่เอาจดุมีใจ
อาจะน้อยใจเรื่องแล้ว รู้สึกนึกในความผิดของท่องวมตน และเห็นใจ
ตัวเองว่าที่มีคิ้วโตเลอของท่องนั้นก็เหลือแรน แต่ไม่รู้จะไปทำเอา
ก. อะไร มันเป็นความนาพร้องที่น่าเกลียดของพี่อยู่ มาๆ ที่เดียวที่รัก,
รับดอกแรวที่น้องจะใกรชนี้และ ต่อไปเรื่องให้ชำระเกิด. ถึงจะรมกัน
ความเลวที่นี่จะเลยไม่ได้เรื่องกับน้องเป็นระ: ะ ทนเพียงนั้น. ขอได้
โปรดต่อว่า พวก มาๆ ก็ดี นี่เต็มใจจะรับที่รุด. เหตุที่เป็นเช่นนี้
ก็เพราะเรื่องคาดความนาของพี่นั่นเอง มิอาแต่ใช้หัวคิดพ่นแต่งเพลง
ค่าเทมประจดที่ ร.ว. ตันหนาหนาอนี้ๆ หนะ, คนแทนไม่ได้ที่อะไรอื่น.
แม้แต่ ค. ห. ตอนทางนั้นก็อยู่ดอนประตันพร้องว่าจะไปเรียนเอาเมื่อ
นั้นเกิดเมื่อนี้เกิด เรื่องๆ มาอย่างนี้แหละน้องรัก, แต่ตามตรงใช่ค่ะ
ไม่คิดถึงพ่อคิดถึงแม่เมื่อไร, แต่จะทิ้งท่องไรเมื่อพี่งานเร่งคนกระ
ทั่งอย่าแต่จะไรเลย, จะไปตัดยมดไม่ลงทางจะเวลาไม่เรียนดูดอยชั่ว.
เวลานี้, ที่นั่งเขียน จ. ม. นี้ ก็น้องเป็นหนหนนี่ ก็ตองเมื่อนนน
เพราะผมทรงรังเป็นมือนดนม ขอให้เชื่อนี่เกิดยอดรัก, ว่าใน
ที่น้องเดียวกันดูมพ่อดูมแม่ของพี่ๆ คิดถึงน้อง มาที่รุดเหมือนกัน
แต่มันไม่มีหนทางนี่ยอดรัก, ก็ไม่เคยเอาเวลาที่กลับดาวร.ร.ซึ่ง

มืออยู่ไม่ดีเช่นไรบ้างเพลง พี่ก็ละที่ไม่ทันแน่ๆ และก็นี่แหละ,
เท่าเวลาที่ดอรละเลี่ยนกังหันของตลอดคนพ่อแม่ก็ได้ทุกนี้ใกล้เวลาเป็นเวลา
เลี่ยนเสาเพลงที่ละส่งในเรื่องๆนี้ เมื่อเรื่องสั้นเรื่องแรกนี้ละไล่ห้อง
ขึ้นหลายเท่า และรู้สึกว่าละเลี่ยนไม่ให้เกินๆเดือนอีกเป็นอันขาด.
ตลอดเวลาที่ยังอยู่ในกลกินนี้. อย่าลืมว่าที่นี่ทำงานทุกๆชิ้นนี้ก็
เพื่อน้องเท่านั้นที่รัก, อย่าได้ความสั้นเรื่อง, ความดีงาม, ชื่อเรื่องเหล่านี้
เพราะอะไรเป็นเหตุ? พี่ละนกหรือไปทางเช่นนี้ก็จะให้น้องอย่าคิด
ระแวงไปในทางอื่น ถึงเท่าใดได้หรือว่านี่ที่ลึกนากนั้นเพื่อหรือได้น้อง
นั่นเอง เป็นความรัก, ไม่ใช่อะไรมากกว่านี้เลยที่รัก.

ที่น้องทมเหตุผลว่าที่ในนี้ดีอดทารีนอ่อนแต่งงานกันน้อง
นัก เป็นสิ่งที่ต่างที่รู้แต่ตอนหาที่รู้เป็นมือนกัน พี่จะผลัด
ไปนอกเอาเมื่อเวลาอยู่ด้วยกันแล้ว รู้สึกว่าละตอนใช้ทุกข์ต้องและชื่นชม
ดี ละนั้นจะให้รอคนถึงเวลานั้นก่อนเกิดนะ เมื่อที่น้องว่าผิวจิตน้อง
อยู่อีกหลายประการนั้น พี่รู้สึกว่าที่น้องเกิดเนื่องนี้, ไม่รู้นี่ขึ้นมากนั้นแหละ
ถึงอาจจิตต้องอันเดียวที่ละมีขึ้นได้. ให้ใจหมดอดรักๆ

ให้พี่ต่อเมื่องนี้ก่อนที่รัก. พี่ละเริ่มทำงานต่อ. เพราะคอน
วันเท่ามาแล้ว. หาย่างรอหรือยัง, ชีก ๗-๙ วันละเลี่ยนมาอีก. วันนี้
เริ่มวันเลี่ยนเต็มที่ จะโทษที่สกปรกนะ น้องรักของพี่คนเดียวจริงๆ.

โปรดรักพี่เกิดมีละพี่นี่ดังตอนแน่.

พ. ชีคนพรรคลง.

ป.ล. ดอกนี้ไม่กลิ่นคุณมาก เพราะนางที่น้องอยู่ไม่ทอยใจอ
เอาแต่เมื่อง ๗๐ ตรังเท่านั้น.

พ.